

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 24. august 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 33 (BEU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

21. september 2015
J.nr. 2015-4216

Spørgsmål nr. 33:

”Med hvilken hjemmel blev bekendtgørelsen ændret i 1988, således at 3 halvårige semestre blev ligestillet med 18 måneders varighed? Finder ministeren ikke, at ministeren fortsat har hjemmel til at præcisere reglerne på dette område? Udvalgs-spørgsmålet bedes besvaret snarest muligt og senest 2 dage inden samrådet, jf. BEU alm. del - samrådssp. M-O.”

Endeligt svar:

Bekendtgørelse nr. 499 af 19. august 1988 om optagelse i en statsanerkendt arbejdsløshedskasse for lønmodtagere er udstedt med hjemmel i § 41, stk. 7, i den dagældende lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

I dag fremgår reglerne om uddannelsens varighed af § 7 i bekendtgørelse nr. 633 af 20. juni 2012 om beskæftigelseskrav for lønmodtagere og dagpengeperiode. Reglerne er fastsat med hjemmel i § 53, stk. 8, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., da der af § 53, stk. 3, fremgår, at gennemførelse af en uddannelse af den i § 54 nævnte art kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet. Tilsvarende regler fremgik af loven i 1988.

Jeg har tidligere oplyst til Folketinget, at det vil kræve en ændring af reglerne i bekendtgørelsen, hvis praksis skulle ændres. Svaret var baseret på en juridisk vurdering fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har for nylig rejst tvivl om, hvorvidt der var hjemmel til at fastsætte nærmere regler om uddannelsens varighed på bekendtgørelsesniveau som det skete i 1988, og afledt heraf om reglerne kan ændres ved bekendtgørelsesændring i dag.

Derfor mener jeg, at det vil være mest rigtigt, hvis en evt. fremtidig regelændring sker ved lov, så der ikke igen bliver rejst tvivl om regelgrundlaget.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen